

2018 – MAREA UNIRE și TRIBUNISMUL (IV):

PAȘTILE naționalității române - România n-a numărat în sânul ei separatiști!
– fără a lupta uniți, cădem pradă sigură în gura ...!

Paștile naționalității române!
la 24 ianuarie - Ziua Micii Uniri

limba noastră e destul de bogată și de frumoasă, pentru ca prin ea ori ce gândire să se poată exprima

Să te mai miri apoi de haosul ce domnește astăzi în literatură și în opinia publică?

comunitatea noastră de limbă, de religie, de caracter și de moravuri, dovediau că unca armă de mântuire pentru a asigura propășirea națiunii și pacea în Orient, în Unirea Moldovei cu Valachia își avea soluținea

Apogeul iubirei de neam

Comunitatea intereselor și vocea sângelui... România n'a numărat în sânul ei separatiști!

Gh. Lazăr

Alexandru. I. Cuza
1820, Bârlad, Moldova
1873, Heidelberg, Imperiul German

5 ian. 1859
domn al Moldovei

24 ian. 1859
domn al țării Românești

Scrieți băieți, numai scrieți românește!

Cotidianul „Tribuna” a prezentat cititorilor, din Transilvania, și din toate ținuturile locuite de români (erau mulți abonați în vechiul Regat), atât literatura istorică (pe înțelesul tuturor), cât și evoluția limbii române cu toate problemele întâmpinate în stabilizarea limbii literare în tiparele actuale, prin operele scriitorilor (problema latinității, a unității, procesul de modernizare prin introducerea de neologisme de origine franceză, latina cultă, slavonă, germană, etc).

În „Tribuna” nr. 19 (Arad) din 27 ian./9 febr. 1902 apărea articolul „Scrieți băieți”, din care selectăm câteva idei: «acum, când s’a serbat centenarul nașterii bunului Eliade-Rădulescu, mulți își vor fi amintit și de apelul adresat odinioară junimei române: „Scrieți băieți, numai scrieți românește!” Cuvintele aceste s’au pronunțat într’un timp când în Țara românească se ciripea mai mult pe grece și ele au fost un resunet firesc al școalei lui Lazăr, care dascăl înaintea tuturor propovăduise principiul, că limba noastră e destul de bogată și de frumoasă, pentru ca prin ea ori ce gândire să se poată exprima. Și solitudinea lui Eliade și-a avut rezultatele imediate, ear cei dintâi cari au pus mâna pe condei au fost elevii lui Lazăr, cari la stăruința acestuia și a lui Eliade, fuseseră și pe la școlile din străinătate. (...)».

În același articol autorul (pseudonim Ch) prezintă și reversul medaliei: «Lăsați-i să scrie, dar nu le dați nas, nu-i înlesniți să-și tipărească încercările copilărești, că i-ați pierdut (...) Să te mai miri apoi de haosul ce domnește astăzi în literatură și în opinia publică? Să te mai miri de multele versuri proaste și de lungimea searbădelor articole politice?

Să te mai miri că nu există individualități recunoscute?

Că ori ce nevoie și epileptic se ridică împotriva unui Coșbuc și a unui Iorga? Că nu există responsabilitate?

Nu! câtă vreme ținem la „**Scrieți băeți**” suntem de-o potrivă cu toții. Trăim într-o republică cu drepturi absolut egale. Principiul lui Eliade este tocmai atât de democratic, ca întâiul alineat din contractul social al lui Rousseau și ca afirmațiunea lui Alexandri, că tot românul e născut poet. Dar, la naiba! Nu vedeți că aceste principii sunt revoluționare? Și apoi nu știți, că chiar și într-o republică există o ierarhie? Deci fiecare la locul său! Ear D-Voastră diriguitori de gazete și reviste, aduceți-vă aminte de Eliade și fiți încredințați că și D-Voastră veți avea să dați seama înaintea lui Dumnezeu sau cel puțin înaintea generațiilor viitoare de felul cum îngăduiți să se înțeleagă acel „**Scrieți băeți**”. Ch».

La 159 de ani de la „**Mica Unire**” vă propunem prezentarea „**Paștilor naționalități române**” așa cum au fost relatate în publicațiile tribuniste, anual acestea reflectând sărbătorirea evenimentelor din „România”, respectându-și misiunea: „**organul nostru nu a lipsit de a-i aduce prinoasele datorite sfintei învieri**”.

În Tribuna nr. 22 din 28 ian./9 febr. 1889 apărea articolul: «**“Unirea principatelor române”** „**România**” scrie următorul prim-articol cu data de 24 Ianuarie (5 Februarie n.). Pentru a treizeci-oară României serbează astăzi ziua cea mai glorioasă din istoria lor contimporană, zi, care cu cât se depărtează mai mult de noi prin curgerea anilor, cu atât apare mai măreață ochilor noștri. Astăzi din două provincii slabe României și-au creat o țeară puternică, și din două populațiuni nebăgate în seamă un popor propriu de a menține pacea și de a întinde civilizațiunea în Orient. Astăzi cinci milioane de Români, - **zece prin comunitatea intereselor și prin vocea sângelui**, - au depus coroana Basarabilor pe fruntea de mai'nainte încununată cu aceea a Dragoșilor. Astăzi Alexandru Ioan I., alesul Românilor, a spus întregului univers, că vechiul corp al totalității latine din văile Dunării s'a reînchegat pentru a nu se mai dizolva în cele mai depărtate adâncimi ale veacurilor. Astăzi legiunile din văile Dunării ale divului Traian au dovedit lumii consternate, cum se poate trece cu ramura de măsline în mână preste toate fruntariile și chiar preste crestele munților, pentru a face primul pas către unitatea națională săvârșită la alte neamuri prin valuri de sânge și prin exterminățiuni între frați. Și știți de ce singur neamul românesc în toată Europa a putut opera această minune fără sguideri și fără vărsarea unei picături de sânge frățesc? Pentru-că, - zicea părintele renascerii literaturii române (*Eliade Rădulescu*) în „*Legalitatea*” și neperitorul *Bolliac* în „*Trompeta Carpaților*”, - **toți României, dela domnii țărilor și până la muncitorii cu mâinile, își concentraseră toată gândirea și toată activitatea în idealul unirii Valachiei cu Moldova.**

Și în adevăr, precând micii suverani ai diferitelor stătuțe se opuneau la contopirea Franciei-de Nord cu Franca de meazăzi, la constituirea apoi a micului Piemont în regat al Italiei și în fine la unitatea națională a Germaniei, necesitând astfel recurgeri la forța brutală a ferului, a puscii cu ac și a tunului Krupp, singuri domnii români, - ca fericirii într-o pomenire Barbu Știrbeiu al Valachiei și Grigore Ghica al Moldovei, - abdicau de bunăvoie la coroanele țărilor, și prin memorii adresate conferenței din Paris, demonstrând comunitatea noastră de limbă, de religie, de caracter și de moravuri, dovedeau că unica armă de mântuire pentru a asigura propășirea națiunii și pacea în Orient, în Unirea Moldovei cu Valachia își avea soluțiunea. Astfel România n'a numărat în sânul ei

separatiști, începând dela suveranii țărilor și până la cel mai de pe urmă cetățean. Mai mult încă. Nu a fost sacrificiu cât de imens, înaintea căruia interesul privat și meschin să nu se fi subordonat interesului general, probă, că precând unele orașe din Italia și din Germania protestau contra pagubelor ce le pricinuia unitatea, Iașul singur, leagănul unirii, devenia de bunăvoie din glorioasa capitală a Moldovei, o simplă reședință de județ.

Iată pentru-ce ziua de 24 Ianuarie constitue pentru noi **Pascile naționalității române** și iată pentru-ce în toți anii, și chiar și prin cei mai nenorociți, organul nostru nu a lipsit de a-i aduce prinoasele datorite sfintei învieri.»

În ultimul an de apariție, la Sibiu, al cotidianului Tribuna (1903, nr.20 din 1/14 februarie), “Foița Tribunei” găzduia o corespondență: «**Ziua Unirei, București, ianuarie1903**. Cea mai mare sărbătoare a fraților nostri de peste munți – o spun ei înșiși - este ziua neuitată a **Unirei Principatelor**. Atunci s’au pus temeliiile de granit al României de astăzi, atunci au răsărit zorile fericite ale victoriilor românești de mai târziu. Actul epocal, săvârșit la 24 Ianuarie 1859, ne apare tot atât de scump nouă, Românilor, cari împrejmumim de toate părțile țeara cea frumoasă a fraților liberi și cari, ori-cât de mult ne-ar stăpâni politicește alții, bine știm că la sufletul nostru aceeași stăpânitoare putere rodește: duhul cel bun al neamului românesc. Românii de pretutindenea cu toții simțim una cu cetățenii regatului, că Unirea dela 1859 constitue apogeul iubirei de neam. Acea dată istorică de binecuvântată pomenire, cuprinde, în gloria trecutului, mângâierea prezentului, garanția viitorului românesc. Acolo licărește candela credinței în putere și’n mărirea neamului nostru, de acolo ne îndeamnă pe noi glasul profetic al celor viitoare; acolo’i simbolul sfânt al vremilor, ce ne așteaptă, fapta dela 1859 ne povățuește să nu îndrăznim a uita vreodată, că unirea este singura noastră scăpare, că **fără a lupta uniți, cădem pradă sigură în gura lupilor flămânzi, cari ne-ar înghiți de vii, să poată ...**

(va urma)

Marius HALMAGHI

Sursa online:

<http://www.tribuna.ro/stiri/cultura/2018-marea-unire-si-tribunismul-iv-pastile-nationalitatii-romane-romania-n-a-numarat-in-sanul-ei-separatisti-fara-a-lupta-uniti-cadem-prada-sigura-in-gura-132027.html>

The screenshot shows the Tribuna.ro website interface. At the top, there is a navigation bar with the Tribuna logo and the slogan "Dintotdeauna pentru totdeauna!". Below the navigation bar is a red menu bar with categories: Eveniment, Actualitate, Stirile de pe strada mea, Sport, Cultura, Sanatate, Timp liber, Tribuna femeilor, and Descopera lumea. The main content area displays the article title "2018-MAREA UNIRE și Tribunismul (IV): PAȘTILE naționalității române - România n-a numărat în sânul ei separatiști! - fără a lupta uniți, cădem pradă sigură în gura ...!". The author's name "Marius HALMAGHI" and the publication date "21.01.2018 22:42" are visible. There are also social media sharing buttons for Facebook, Twitter, and another share option, along with a search bar and a small image of the Tribuna logo.